

gelse, som sker over for Patenter, ikke skulde være meget god og omhyggelig. Det ærede Medlem vil i ethvert Tilfælde kunne se paa Finanslovsforslaget, hvorledes det gaar til, eller rettere, hvem der benyttes til denne Undersøgelse. Det er den polytekniske Værk-anstalt, som undersøger, og det sker med megen Omhu. Men det er lidet tilfredsstillende at give Patenter her til Lands, thi hvad gaar Patentet ud paa? Det gaar kun ud paa Eneret til Forsærdigelse her i Landet, men enhver kan indforskrive de samme Sager fra Udlandet og falsholde dem her og derved underminere Patentet. Det er derfor mig for saa vidt noget forbavsende — og deri antager jeg, at jeg maa være enig med det ærede Medlem — at der udtages saa mange Patenter under de ret daarlige Forhold, vi leve i. Det er ikke saa saa, tidligere var det et om Dagen i Gennemsnit, og jeg tror, at vi nu næsten ere komne til $1\frac{1}{2}$ om Dagen. Det maa dog erindres, at der er grumme mange Udlendinge, som udtage Patent her, saa det er ikke vore Landsmænd, der gøre saa mange Opfindelser. Jeg tror som sagt at kunne sige, at Forholdet er overmaade daarligt, og at vil man i det hele taget fortsætte med Patenters Udtagelse, bør man gaa til en bedre Ordning. Det er derfor, Lovforslaget er fremkommet, og det ærede Medlem ved jo meget godt, at det er udarbejdet i Følge en Kommissions Forhandlinger, og at det i det hele har gennemgaaet en meget omhyggelig Forberedelse. Lovforslaget vandt saa temmelig udelt Tilslutning i det andet Ting, og selv om det ærede Medlem nu ser noget skeptisk paa det, erindrer jeg dog fra Forhandlingerne i Fjor her i Tinget, at mange af Tingets Medlemmer, jeg tror de fleste, vare tilbøjelige til at slutte sig til Tanken om en ny Patentlov. Det ærede Medlem sagde, at Hovedsagen er den, at det er en Beskyttelse mod Udlandet, som nu skal ordnes ved Patentlovgivning. Men det maa jeg ogsaa finde ganske fornødent. For det første, skal man give sine Landsmænd Patenter, da skal man give dem Patenter, som due til noget, og indrette det saaledes, at Patenthaberne ikke alene ere beskyttede mod Frembringelsen her til Lands, men ogsaa mod udenlandske Frembringelser. Det synes det ærede Medlem ikke at sværme for og mener, at naar det ikke var, kunde vi komme til at staa prægtig. Jeg tror, at det er et galt Syn. Det ærede Medlem vil jo vide, at Gensidigheden ligger i langt videre Forstand i dette Lovforslag. Vedtager man det, saaledes som Regeringen har foreslaaet det, vil man kunne komme ind under de internationale Patentregler, hvilket jeg

tror er en Fordel for os. Det ærede Medlem sagde med en god Overdrivelse, at naar en Mand har Patent paa en Vygte, som gaar ud af sig selv, naar den vælter, kan en anden Blitkenslager ikke lave en saadan Vygte. Men det kan han jo meget godt. Han kan ganske vist ikke lave den Vygte, som den anden har Patent paa, men han kan lave en anden Vygte, som ogsaa sluffes af sig selv, naar den vælter, det er ikke udelukket. Det er jo muligt, at den Ting kan gøres paa forskellig Maade. Saa har det ærede Medlem saa megen Omsorg for de handlende. Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem behøver, Købmændene finde saamænd nok ud af det. Vilde de ikke gøre sig den Ulejlighed at se efter for at sikre sig imod, at det, de købe fra Udlandet, ikke er i Orden lige over for Patentlovgivningen, kunde de gøre den ganske simple Ting at reservere sig lige over for Sælgerne i Udlandet, at det, de købe, ikke maa stride imod den danske Patentlov. Det er noget, som straks vil komme. Nu behøve de ikke at gøre det, men det er noget, man gør mange andre Steder, og det vil ogsaa med Lethed kunne gaa her. Det ærede Medlem mener ogsaa, at man har levet heldig og godt andetsfæds uden Patentlovgivning, og fremsførte saa den Tanke, at man kunde belønne den meget dygtige Opfinder og derved komme til en god Ordning. Jeg tror, at det ærede Medlem ser fejl, og jeg vil gøre opmærksom paa, at det Et eksempel, som tidligere med en vis Styrke har været fremhævet her, nemlig Sveits, som har holdt sig helt borte fra Patentbeskyttelse og været rent paa dette Omraade, dur ikke mere, thi Sveits har nu gennemført en Patentlov. Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at man jo kan have hvilken Mening om Patentbeskyttelse man vil, saa forekommer det mig dog ikke, at det er upassende, at en Lovgivning figer til Opfinderen: Vi give dig en vis Beskyttelse som Belønning for din Opfindelse mod, at denne, naar en vis Tid er gaaet, bliver offentlig Ejendom. Jeg vil tilføje, at Patentbeskyttelse er den fattige Opfinders Ven, og ofte har han ikke nogen anden end den.

Bajer: Under dette Lovforslags tidligere Behandling her i Tinget har jeg oprindelig stillet mig meget stærkt imod det, og sidste Gang, kan jeg sige, at jeg var temmelig lunken for det. Jeg tror fremdeles, at man en Gang i Tiden vil komme bort fra Patentbeskyttelse, men jeg kan ikke nægte, at Tiden for Djebllttet gaar i en anden Retning, og jeg tror, at vi skulle den Vej. Det er en nødvendig Overgang at saa Patentbeskyttelse i en meget lang Tid, inden